

UZASADNIENIE

Powód P. K. (1) w pozwie z dnia 14 lipca 2015r. (data wpływu) skierowanym przeciwko pozwanemu K. K. (1) na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. wniósł o:

1. pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego - wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim V Wydział Gospodarczy z dnia 25 października 2013 roku, sygn. akt V GC 757/13, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 05 sierpnia 2014 roku;
2. zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego działającego przy Sądzie Rejonowym w Piotrkowie Tryb. S. S., w zakresie egzekucji prowadzonej z nieruchomości powoda - w sprawie Km 1771/15 oraz postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego działającego przy Sądzie Rejonowym Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu P. Ś., w zakresie egzekucji prowadzonej z ruchomości - w sprawie Km 5599/15 (pozew k. 2-7 akt).

Uzasadniając żądanie powód podał, że w Prokuraturze Rejonowej w Piotrkowie Tryb. prowadzone jest postępowanie przygotowawcze na wniosek powoda P. K. (1), w zakresie nieprawidłowości związanych z doręczeniem przez operatora pocztowego korespondencji sądowej w postaci wydanego postanowienia z dnia 25 kwietnia 2014 roku, oddalającego wniosek pozwanego P. K. (1) o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku i odrzucającego wniosek. Prowadzone dochodzenie jest pośrednio konsekwencją pisma Prezesa Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. - skierowanego do V Wydziału Gospodarczego, z którego treści wynikają dostrzeżone nieprawidłowości w działaniu doręczyciela przesyłek sądowych. Zgromadzone dowody w postępowaniu karnym wskazują jednoznacznie, iż pracownicy operatora zaniechali fizycznego doręczania awiz adresatowi, także daty awizacji umieszczone na zwrotnym poświadczeniu odbioru tej korespondencji, nie mogą stanowić realnych dat jej doręczenia. Także zarządzenie o pozostawieniu tej przesyłki sądowej w dniu 24 kwietnia 2014 roku w aktach sprawy, może wskazywać na nieprawidłową datę adnotacji o jej doręczeniu, skoro pismo sądowe zostało wydane 25 kwietnia 2014 roku, a więc dzień po wydanym zarządzeniu. Wynik prowadzonego postępowania przygotowawczego w Prokuraturze Rejonowej w Piotrkowie Tryb. może przesądzić o braku podstaw do prowadzenia przeciwko powodowi egzekucji komorniczych, albowiem na gruncie przedmiotowej sprawy brak było podstaw do stwierdzenia prawomocności wyroku wydanego w sprawie - sygn. akt V GC 757/13 i nadania jemu klauzuli wykonalności, co poczynił w dniu 5 sierpnia 2014 roku Sąd I instancji (pozew k. 2-7 akt).

Powód wskazał, że podstawę zgłoszonego powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności stanowi przepis art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., albowiem po nadaniu wyrokowi klauzuli wykonalności wszczęte zostało dochodzenie, które może wykazać nieprawidłowości w doręczeniu powodowi przesyłki sądowej, a w konsekwencji braku podstaw do prowadzonej przeciwko niemu egzekucji, z tak istotnego składnika majątkowego jakim jest gospodarstwo rolne należące do P. K. (2), które stanowi podstawowe źródło jego dochodu (pozew k. 2-7 akt).

Wyrokiem zaocznym z dnia 24 listopada 2015r. Sąd Okręgowy w całości uwzględnił powództwo (wyrok zaoczny k. 93 akt).

Pozwany K. K. (1) złożył sprzeciw od wyroku zaocznego, wnosząc o jego uchylenie i oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany podniósł, że powód składając powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności, próbuje kontynuować postępowanie dowodowe i ponownie rozstrzygnąć sprawę Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim V Wydział Gospodarczy prowadzoną pod sygn. akt V GC 757/13. Podważa tym samym powagę

rzeczy osądzonej, a okoliczności podnoszone przez powoda nie są podstawą do pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności (sprzeciw od wyroku zaocznego k. 105-109 akt).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny :

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. V Wydział Gospodarczy wyrokiem z dnia 25 października 2013 roku, utrzymał w mocy nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym w stosunku do powoda P. K. (1), w zakresie zapłaty na rzecz K. K. (1) kwoty 82.620,33 zł - sygn. akt V GC 757/13. K. K. (2) domagał się zasądzenia kwoty za dostawę 600 sztuk prosiąt zgodnie z zamówieniem z dnia 19 maja 2011r. Po wydaniu nakazu zapłaty, P. K. (1) jako pozwany w sprawie akt V GC 757/13 podnosił w zarzutach od nakazu zapłaty, że zwierzęta zostały dostarczone niezgodnie z treścią zamówienia, a ich dostawa powinna być objętą reklamacją (dowód: w aktach V GC 757/13 SR w Piotrkowie Trybunalskim dołączonych do przedmiotowej sprawy pozew k. 3-4 akt, nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym k. 27, zarzuty od nakazu zapłaty k. 85-86 akt, wyrok k. 141 akt, zeznania powoda k. 143 -144 czas 00:08:03-00:29:12, zeznania pozwanego k. 144 -145 czas 00:32:12-00:47:23).

Postanowieniem z dnia 6 listopada 2013r. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim odrzucił wniosek P. K. (1) (pозwanego) o sporządzenie uzasadnienia wyroku z dnia 25 października 2013r. (dowód: w aktach V GC 757/13 SR w Piotrkowie Trybunalskim dołączonych do przedmiotowej sprawy postanowienie k. 145 akt).

Postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2014r. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim odrzucił wniosek P. K. (1) o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku i odrzucił wniosek o sporządzenie uzasadnienia (dowód: w aktach V GC 757/13 SR w Piotrkowie Trybunalskim dołączonych do przedmiotowej sprawy postanowienie k. 162 akt).

Powyższemu wyrokowi nadano klauzulę wykonalności w dniu 7 sierpnia 2014 roku, na wniosek pozwanego K. K. (1). Pozwany (wierzyciel) K. K. (1) na podstawie uzyskanego tytułu wykonawczego, wszczął dwa niezależne postępowania egzekucyjne, co do mienia ruchomego i nieruchomości powoda, które prowadzone są przez Komornika Sądowego działającego przy Sądzie Rejonowym w Piotrkowie Tryb. S. S. w sprawie -Km 1771/15 oraz postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego działającego przy Sądzie Rejonowym Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu P. Ś. - w sprawie Km 5599/15 (dowód: w aktach V GC 757/13 SR w Piotrkowie Trybunalskim dołączonych do przedmiotowej sprawy wyrok z klauzulą wykonalności k. 141 akt, okoliczności bezsporne).

W dniu 3 grudnia 2014r. Prokuratura Rejonowa w Piotrkowie Trybunalskim wszczęła dochodzenie w sprawie mającego miejsce w maju 2011r. w S., gm. T. wprowadzenia w błąd P. K. (1) przy transakcji zakupu przez niego warchlaków do tuczu co do pochodzenia tych zwierząt, ich wagi, stanu zdrowia, które odbiegały od wskazanych w zamówieniu, jak również wzajemnych końcowych rozliczeń pomiędzy nim a dostawcą, w wyniku czego P. K. (1) został doprowadzony do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości, tj. 73.000 zł (dowód: postanowienie k. 39 akt 2 Ds. 1570/14 Prokuratury Rejonowej w Piotrkowie Trybunalskim – akta dołączone do przedmiotowej sprawy).

W dniu 3 marca 2015r. Prokuratura Rejonowa w Piotrkowie Trybunalskim umorzyła dochodzenie, wobec braku podstaw do uznania, że zaszło przestępstwo stypizowane w art. 286 §1 k.k. (dowód: postanowienie z uzasadnieniem k. 67-71 akt 2 Ds. 1570/14 Prokuratury Rejonowej w Piotrkowie Trybunalskim – akta dołączone do przedmiotowej sprawy).

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim w dniu 6 listopada 2015r. utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie (dowód: postanowienie z uzasadnieniem k. 262 akt 2 Ds. 1570/14 Prokuratury Rejonowej w Piotrkowie Trybunalskim – akta dołączone do przedmiotowej sprawy).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów. Istotne dla sprawy okoliczności zostały ustalone na podstawie dokumentów urzędowych- orzeczeń sądowych. Przesłuchanie stron nie wniosło nic istotnego

do sprawy, a sprowadziło się do relacji o toku postępowania w sprawie o sygnaturze akt V GC 757/13 Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim V Wydział Gospodarczy .

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się bezzasadne.

Zgodnie z art. 840§1 k.p.c. dłużnik może w drodze procesu żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia jeżeli:

- 1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności, gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście,
- 2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie,
- 3) jeżeli małżonek, przeciwko któremu sąd nada klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaze, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz i te, z których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

W § 2 art. 840 k.p.c. wskazano, że jeżeli podstawą egzekucji jest tytuł pochodzący od organu administracji państwowej, do stwierdzenia, że zobowiązanie wygasło lub nie może być egzekwowane, powołany jest organ, od którego tytuł pochodzi.

Okoliczności wskazane przez powoda mające uzasadnić pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności nie mieszczą się w katalogu przesłanek z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.

Zgodnie z art. **840 § 1 pkt 2 k.p.c.** podstawą powództwa opozycyjnego mogą być tego rodzaju zdarzenia, które zaszły po powstaniu tytułu egzekucyjnego i spowodowały wygaśnięcie zobowiązania dłużnika lub niemożność jego egzekwowania. Zdarzenia tego rodzaju określają wyłącznie przepisy prawa materialnego (zob. wyrok SN z dnia 26 marca 2009 r., I CSK 282/08, niepubl., w którym uznano, że podstawy powództwa przewidzianej w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. nie stanowi postanowienie o zawieszeniu rygoru natychmiastowej wykonalności wyroku zaocznego, oraz uchwała SN z dnia 17 kwietnia 1985 r., III CZP 14/85, OSNC 1985, nr 12, poz. 192, w której stwierdzono, że powództwo z art. 840 § 1 pkt 1 umożliwia dłużnikowi merytoryczną obronę przed egzekucją, a uchybienia formalne popełnione przez sąd w toku postępowania co do nadania klauzuli wykonalności dłużnik może zwalczać w drodze dostosowanego do tego zażalenia). Nie oznacza to, że w sytuacji gdy stronie przysługuje zażalenie na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności, nie może ona skorzystać z powództwa przewidzianego w art. 840 k.p.c., jeżeli równocześnie są spełnione przesłanki wytoczenia takiego powództwa (zob. wyrok SN z dnia 8 lipca 2005 r., II CK 206/05, niepubl.). Podobnie w wyroku z dnia 27 marca 2003 r., V CKN 290/00, niepubl., Sąd Najwyższy podkreślił, że w postępowaniu egzekucyjnym funkcjonują w sposób autonomiczny różne środki ochrony prawnej i nie ma w ich obrębie układu hierarchicznego, a uruchomienie każdego z nich jest uzależnione od zaistnienia ustawowych przesłanek.

Do zdarzeń grupy pierwszej, powodujących wygaśnięcie zobowiązania, należą w szczególności:

- wykonanie zobowiązania przez dłużnika,
- potrącenie,
- odnowienie,

- zwolnienie z długu,
- świadczenie w miejsce spełnienia (*datio in solutum*),
- przelew powodujący zmianę wierzyciela (art. 509 k.c.),
- przejęcie długu powodujące zmianę dłużnika (art. 519 k.c.),
- następcza niemożliwość świadczenia (art. 475 k.c.).

Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 26 sierpnia 1965 r., III CO 9/65, OSNC 1967, nr 3, poz. 42, stwierdził, że podstawą powództwa opozycyjnego może być wydanie wyroku na korzyść jednego z dłużników solidarnych, jeżeli uwzględniono zarzut wspólny dla dłużników solidarnych. Podobnie w wyroku z dnia 28 stycznia 2010 r., I CSK 249/09, niepubl., Sąd Najwyższy uznał, że prawomocny wyrok oddalający powództwo remitenta wobec jednego z pozwanych współwystawców gwarancyjnego weksla własnego zwalnia pozostałych współwystawców, gdy uwzględnia zarzuty wspólne wszystkich współwystawców, i w związku z tym może stanowić podstawę powództwa opozycyjnego.

Do zdarzeń drugiej grupy, związanych z niemożliwością egzekwowania zobowiązania, należą:

- przedawnienie roszczenia,
- rozłożenie świadczenia obciążającego dłużnika na raty,
- prolongata terminu spełnienia świadczenia udzielona dłużnikowi przez wierzyciela,
- skorzystanie przez dłużnika z zarzutu zatrzymania.

W ocenie Sądu, przedmiotowe roszczenie strony powodowej nie zostało udowodnione, powód nie wskazał żadnych przesłanek materialnoprawnych z art. **840 § 1 pkt 2 k.p.c.** Powód faktycznie kwestionuje prawomocne rozstrzygnięcie sądowe, chciałby doprowadzić do ponownej oceny jego zarzutów kierowanych w postępowaniu nakazowym, a pozew w niniejszej sprawie spełnia wręcz rolę środka zaskarżenia.

Wadliwości w doręczaniu przesyłek sądowych mogą, co najwyżej, stanowić podstawę do przyjęcia naruszenia praw strony do obrony w procesie, a to z kolei może stanowić jedną z podstaw wznowienia postępowania w sprawie o zapłatę.

Zgodnie z art. **401 k.p.c.** można żądać wznowienia postępowania z powodu nieważności:

- 1) jeżeli w składzie sądu uczestniczyła osoba nieuprawniona albo jeżeli orzekł sędzia wyłączony z mocy ustawy, a strona przed uprawomocnieniem się wyroku nie mogła domagać się wyłączenia;
- 2) jeżeli strona nie miała zdolności sądowej lub procesowej albo nie była należycie reprezentowana bądź jeżeli wskutek naruszenia przepisów prawa była pozbawiona możliwości działania; nie można jednak żądać wznowienia, jeżeli przed uprawomocnieniem się wyroku niemożność działania ustała lub brak reprezentacji był podniesiony w drodze zarzutu albo strona potwierdziła dokonane czynności procesowe.

Ubocznie jedynie można wskazać, że do wznowienia postępowania brak jest również prawomocnego orzeczenia sądowego potwierdzającego, że wyrok został uzyskany za pomocą przestępstwa. Zgodnie z art. 403 § 1 k.p.c. można żądać wznowienia na tej podstawie, że:

- 1) wyrok został oparty na dokumencie podrobionym lub przerobionym albo na skazującym wyroku karnym, następnie uchylonym;
- 2) wyrok został uzyskany za pomocą przestępstwa.

Można również żądać wznowienia w razie późniejszego wykrycia prawomocnego wyroku, dotyczącego tego samego stosunku prawnego, albo wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu (art. 403 § 2 k.p.c.).

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku, uchylając wyrok zaoczny i oddalając powództwo jako bezzasadne. Zgodnie z **art. 347 k.p.c.** po ponownym rozpoznaniu sprawy sąd wydaje wyrok, którym wyrok zaoczny w całości lub części utrzymuje w mocy albo uchyla go i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza. Przepis art. 332 § 2 k.p.c. stosuje się odpowiednio.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102.p.c. i obciążył nimi częściowo powoda, jako stronę przegrywającą spór.

Powód winien zwrócić pozwanemu koszty zastępstwa procesowego w stawce podstawowej 3600zł (§ 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu -tj. Dz.U. poz. 461 z 2013 r.), opłatę od pełnomocnictwa 17 zł oraz opłatę od sprzeciwu 2066zł.

Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd nie obciążył powoda kosztami sądowymi, mając na uwadze jego sytuację życiową i majątkową.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć powodowi z pouczeniem o terminie i środku zaskarżenia,
3. uzasadnienie sporządzone przez sędziego.

31 sierpnia 2016r.